

Af Christina Reeder Ryborg Jørgensen
& Henning Nyegaard Holm
medlemmer af bestyrelsen for E-sektionen

STEDERNES STEMME – ET VANDRINGSREMIX

Under foreningens årsmøde i Rebild kom det os for øre at vi havde mulighed for at få et interview med en repræsentant for jordens indre, nemlig selveste Thingbæk Kalkgrube. Det viste sig også at kalkgruben kendte flere af de lokale og globale, ja endda abstrakte, steder vi vandrede i og forbi under årsmødet. Hvilket lykketræf! Vi begav os straks på vej.

Vi undrede os nemlig over om disse steder har et forhold til danskfaget. Det ville vi gerne spørge dem om. For alt og alle har jo mødt en dansklærer!

I denne leder træder vi derfor tilbage og lader stederne tale.

Det første sted vi mødte under vores vandring mod kalkgruben, var hotellet, Comwell Rebild Bakker. Vi spurgte hotellet om hvordan det er at være et hotel – og selvfølgelig om dets forhold til danskfaget. Hotellet svarede – en lille smule fraværende:

"De siger jeg er et ikke-sted – som en lufthavn. Anonymt, koldt, et sted hvor folk bare passerer. Gæsterne vandrer forvirrede omkring på mine anonyme gange. "Hvor er A-5?" siger de alle sammen mens de drikker kaffe. Igen og igen. Jeg har også en Innovation Camp udenfor. Med en tipi. Teambuilding. I ved! Jeg hører larmen fra gæsterne. Det er dansklærere denne gang. De snakker og snakker. De snakker virkelig meget! Om steder, vistnok? Hvad ved jeg, jeg er bare et hotel. Et conferencehotel. Men jeg har pool. Og sauna også."

Lettere skuffet over hotellets udenomssnak fortsatte vi til næste aftale. Denne gang med selveste litteraturen, dansklærerens yndlingssted. Den måtte da have en holdning til danskfaget!

Litteraturen var meget mere engageret – nærmest ordrig: "Alle læser alt muligt ind i mig – især dansklærere: alle deres modeller og metoder! Anne-Marie Mai, som har forsket i mig, siger at jeg har masser af steder. Kroppens sted, byens sted, det eksistentielle sted, livsvandringens sted, fortidens sted, flugtens sted. Hold da op! En af dem der har skrevet mig, Josefine Klougart, siger at min virkelighed er stærkere end den 'virkelige' virkelighed. At jeg overstråler virkeligheden. Det har jeg godt nok aldrig tænkt over. Er jeg ikke bare? Nogle læsere er som velorganiserede turister eller forretningsrejsen-

de i mine lande. Husk at alle ikke skal have all-inclusive! Er I dansklærere turguider eller fangevogtere? Jeg ved det ikke, ved I? Jeg kan bedst lide vagabonder og flygtninge."

Her blev vi noget forvirrede! Talte vi med litteraturen, eller var vi inde i den? Og var det dér vi mødte vores næste interview-offer? Muligvis. I hvert fald var det en underligt generisk storby der næsten råbte:

"Dan Turéll og Charles Baudelaire hænger i mine værtshuse og caféer. De flanerer i mine gader. Som levende udgaver af føljetoner. Tit i regnvejr. Det er poetisk! Hvis kvinderne flanerer, er de flanøser, og det er vist ikke så godt, siger Per Vers. De bruger mig, de forfattere – og måske også jer dansklærere! Jeg er et refleksionsrum. Rå, grå og regnfuld. Men jeg er ligeglad. Jeg er en gammel havneluder! Jeg finder min egen vej ind i digternes hjerner og kommer ud som cykelbude i den ekspressionistiske middagssol og blinkende stjerneknapper og natmaskiner!"

Nu fuldstændigt desorienterede forsøgte vi at finde ro ved at vandre gennem Rebild Bakker til vores endelige mål: Thingbæk Kalkgrube. Her blev stemningen heldigvis en helt anden. Kalkgruben fortalte med malmfuld stemme:

"Stierne udenfor fører direkte ind i mit kolde hjerte som langstrakte nervebaner af sten og græs og jord med køer på. Og i aften også dansklærere. Jeg er allerede forbundet med alt andet altid. Rockbandet Tundra spiller inde i mig. Det er opløftende! Menneskene ser min helhed i lyset af musikken. De fryser og gyser af ærefrygt! Jeg er mere end mig! Husk det!"

Med forunderlig ny indsigt gik vi ud af den kolde grube for at vende tilbage til det sted eller ikke-sted hvor vi kommer fra: skolen.

Det var stort for os at møde stederne, især kalkgruben. Alle har brug for den slags på deres dannelsesrejse gennem livet, selv dansklærere! Transformerende oplevelser med steder som er blindgyder, mødesteder, knudepunkter, overgange.

Så tilbage til skolen og eleverne med os!